

Et süski ma ei julgeks jä,
Kui pnn, au, rikkus olleks kae.

5. Wee=upputus.

Wägga pnnis on se inimene, kes ei te belate ndu järrele, egga kái pattuste te peal, egga seisa pilkjate kildas; waid kel hea meel on Jehowa kässo=õppetusest. Paul. 1, 1. 2.

Kui wee-upputus tullemas olli, sai Noa kässo, suurt laewa ehhitada, ja ennesele terve aasta peale mona sinna sissekorjata, ja mona neile lomadele, mis wee sees ei wõi ellada; sest sinna pead, ütles Jummal, igga-ühhest sesugguste ellajate soust ühhe issase ja ühhe emmase laewa wõtma. Noa teggi kuida kässo olli sanud, ja kui peale tuhhande kuus sadda aastat-pärrast lomist se aeg täis sai, mil upputus piddi tulles, läks Noa omma naese, omma kolme poia ja kolme minnijaga, ülleültse kahheksa hinge, laewa. Siis lastis Jummal nellikümmend õõd ja nellikümmend päwa rängaste wihma

saddada, ja kõik hallika soned wett üllese keta, et kõik ma ärrauppus, ja kõik lihha hinge heitis, ni hästi linnud kui lojused, metsalised ja romajad, ning kõik innimese suggu, mis ma peal olli ellamas ja lifumas. Nenda ka utati kõik ärra, mis ma peal olli, ja ei jänud ülle kui agga Noa ja need, kes temmaga laewas ollid. Wiis kuud, Nowembrist Aprilikuni, olli wessi wägga kõrge; agga siis alanes, ja laew jäi Ararati mäe otsa kinni. Wessi jäi ikka wähhemaks ja laewa seest nähti mäggede otsad wäljapaistwad. Lastis siis Noa ühhe kaarna wälja, kes senna ja tenna lendas, ja laewa peale taggasi tulli. Nattukse aia pärrast lastis temma ühhe tuike wälja, et saaks teada, kas wessi kahhanenud; agga tuike ei leidnud mitte omma jalla warwastele hingamise maad, ja tulli temma jure laewa taggasi. Seitse päwa pärrast sedda lastis temma teise tuike wälja; se tulli õhto taggasi, ja tõi ühhe halja essi-pulehhekesse omma nokka otsas koiu. Pärrast lastis temma kolmat tuikest wälja; agga se